

Інформаційне повідомлення

про Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України

18 травня 1961 року Пленум ЦК КП України продовжував обговорення першого питання порядку денного — про хід виконання рішень січневих Пленумів ЦК КПРС і ЦК КП України по дальшому розвитку сільського господарства Полтавською і Сталінською обласними партійними організаціями по вирощуванню високих врожаїв усіх сільськогосподарських культур і значному збільшенню виробництва м'яса, молока та інших продуктів тваринництва.

На ранковому засіданні виступили товариші: О. Ф. Вагченко (секретар Хмельницького обкому КП України), В. І. Кривошеєв (голова Українського республіканського об'єднання «Укрлісгосптехніка»), І. С. Грушецький (секретар Львівського обкому КП України), М. С. Синиця (секретар Одеського обкому КП України), І. Д. Степаненко (голова виконкому Черкаської обласної Ради депутатів трудящих), М. Д. Бубновський (секретар ЦК КП України), І. К. Лутак (секретар Кримського обкому КП України), Г. І. Шевчук (секретар Тернопільського обкому КП України), О. А. Гриза (начальник Головного управління радгоспів при Раді Міністрів УРСР), П. Ф. Кайкан (голова виконкому Станіславської обласної Ради депутатів трудящих), Ф. Г. Мартинов (секретар Кіровоградського обкому КП України).

На вечірньому засіданні виступили товариші: Н. Т. Кальченко (заступник Голови Ради Міністрів і міністр заготівель Української РСР), А. М. Науменко (секретар Сумського обкому КП України), О. В. Гіталов (бригадир тракторної бригади колгоспу імені XX з'їзду КПРС, Кіровоградської області), П. М. Єлістратов (секретар Херсонського обкому КП України), Б. І. Вольтовський (заступник Голови Ради Міністрів УРСР), О. Г. Ботвинов (секретар Чернівецького обкому КП України).

Пленум ЦК КП України продовжує свою роботу.

19 травня 1961 року Пленум ЦК КП України продовжував свою роботу.

На ранковому засіданні в обговоренні першого питання порядку денного — про хід виконання рішень січневих Пленумів ЦК КПРС і ЦК КП України по дальшому розвитку сільського господарства Полтавською і Сталінською обласними партійними організаціями по вирощуванню високих врожаїв усіх сільськогосподарських культур і значному збільшенню виробництва м'яса, молока та інших продуктів тваринництва виступили товариші: П. К. Щербак (секретар Закарпатського обкому КП України), І. І. Профатілов (заступник міністра сільського господарства УРСР).

На Пленумі з промовою виступив перший секретар ЦК КП України товариш М. В. Підгорний.

По обговореному питанню Пленум прийняв відповідну постанову.

По другому питанню порядку денного Пленум прийняв постанову про скликання XXII з'їзду Комуністичної партії України 27 вересня 1961 року. Постанова Пленуму по цьому питанню публікується.

Пленум ЦК КП України прийняв рішення, що делегати на XXII з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу будуть обиратися на обласних партійних конференціях за нормами представництва і порядком, встановленими січневим Пленумом ЦК КПРС про скликання чергового XXII з'їзду КПРС.

Пленум ЦК КП України розглянув також організаційні питання.

Пленум задовольнив просьбу тов. М. С. Гречухи і увільнив його від обов'язків члена Президії ЦК КП України за станом здоров'я.

В зв'язку з призначенням тов. В. В. Щербницького Головою Ради Міністрів УРСР, Пленум увільнив його від обов'язків секретаря ЦК КП України.

Пленум обрав секретарем ЦК КП України тов. А. І. Гайового.

Пленум обрав кандидатом у члени Президії ЦК КП України тов. В. К. Клименка (голова Української республіканської ради професійних спілок).

На цьому Пленум ЦК КП України закінчив свою роботу.

Про скликання XXII з'їзду Комуністичної партії України

Постанова Пленуму ЦК КП України, прийнята 19 травня 1961 року

I. Скликати XXII з'їзд Комуністичної партії України 27 вересня 1961 року.

II. Затвердити порядок денний з'їзду:

1. Доповідь «Про проект Програми КПРС» — доповідач перший секретар ЦК КП України тов. Підгорний М. В.

2. Доповідь «Про проект Статуту КПРС» — доповідач другий секретар ЦК КП України тов. Назанець І. П.

III. Встановити такі норми представництва на XXII з'їзд КП України: один делегат в ухвальним голосом від 1000 членів партії і один делегат з дорадчим голосом від 1000 кандидатів у члени КПРС.

IV. Делегати на XXII з'їзд КП України обираються згідно з Статутом КПРС закритим (таємним) голосуванням на обласних партійних конференціях.

Комуністи, які перебувають в партійних організаціях Радянської Армії, Військово-Морського Флоту, внутрішньої і конвойної охорони і прикордонних частин, обирають делегатів на XXII з'їзд КП України разом з іншими партійними організаціями на обласних партійних конференціях.

V. Обласні партійні конференції провести до 20 вересня 1961 року.

Про наступну зустріч між Головою Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущовим і президентом США Д. Кеннеді

В результаті обміну думками через дипломатичні канали, який почався в березні ц. р., і обміну посланнями Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущов і президент США Д. Кеннеді домовилися зустрітись у Відні 3 і 4 червня ц. р.

Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущов і президент США Д. Кеннеді домовилися, що ця зустріч не має на меті ведення переговорів або досягнення угоди по основних міжнародних проблемах, які зачіпають інтереси інших країн. Проте ця зустріч дасть своєчасну і добру можливість для першого особистого контакту між ними і для загального обміну думками по основних проблемах, що зачіпають відносини між двома країнами.

БРИТАНСЬКУ ТОРГОВЕЛЬНО- ПРОМИСЛОВУ ВИСТАВКУ В МОСКВІ ВІДКРИТО

МОСКВА, 19. (ТАРС). Сьогодні в Москві в парку «Сокольники» відкрилася Британська торговельно-промислова виставка.

На церемонії відкриття виставки були присутні Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущов та інші радянські керівники.

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 60 (411)

Неділя, 21 травня 1961 р.

Ціна 2 коп.

ТВІЙ ВИХІДНИЙ ДЕНЬ

ЗАКІНЧИВСЯ трудовий тиждень. Попереду — вихідний день. Куди піти, де провести його так, щоб не тільки весело відпочити, але й дізнатися про щось нове, збагатити свої знання?

... Кожного дня після роботи, коли наступають сутінки, з усіх кінців села Розношенці Ульянівського району до клубу поспішає молодь. Привітно зустрічає відвідувачів завідувачий клубом Олександр Орищенко. Він разом з активом зумів знайти різноманітні, захоплюючі форми роботи, і сільський клуб став улюбленим місцем відпочинку колгоспників. Тут другий рік діє університет культури, працюють сім гуртків художньої самодіяльності, проводяться зустрічі, тематичні вечори, читаються цікаві лекції і доповіді.

Сьогодні заняття хорового гуртка, яким керує Орищенко. На великому шиті виписані слова пісні і нотні її мелодії. Та до початку заняття ще більше півгодина. Тому дехто з учасників хору сідає за шаховий стіл, інші — за доміно. А книголюбні переглядають у бібліотеці журнали, читають газети, обмінюють книги.

З кожним днем зростає культурний рівень молоді села. Змістовний відпочинок допомагає юнакам і дівчатам краще працювати. І в тому, що колгосп імені Калініна торік добився хороших наслідків у рільництві і тваринництві, завоював перше місце у змаганнях колгоспів області, є велика участь

комсомольської організації, всієї молоді.

Таких клубів, як у селі Розношенці, є немало в Ульянівському, Гайворонському, Новопрязькому, Новоархангельському районах.

Проте ще не скрізь клуби працюють так, як згаданий вище, не всі культурно-освітні заклади задовольняють зростаючі вимоги трудящих. До редакції надходить багато листів з Хмельницького, Маловисківського, Новомиргородського, Кіровоградського районів, у яких читачі повідомляють про нужду і скуку на селі.

ПІТО — найкраща пора для відпочинку. З настанням теплих днів створюються необмежені можливості для проведення цікавого дозвілля, зміцнення здоров'я. Можна і поспівати, і потанцювати на відкритій площаді. І дуже добре роблять робітники заводу «Більшовик» м. Кіровограда. Вони свій вихідний день проводять на березі річки разом з шефами — колгоспниками артілі «Красное знамя» Кіровоградського району і воїнами місцевого гарнізону.

Великі плани на літній період у молоді заводу «Червона зірка». Тут і колективні виїзди в Умань, на Кременчуцьку ГЕС, турист-

ські походи, спортивні змагання.

У багатьох селах, у всіх районних центрах, в містах Олександрії і Кіровограді є багаті природні умови для відпочинку. Але вони не завжди використовуються. А взяти, наприклад, чудовий дендропарк «Веселі Боківські», що в Долинському районі. Тут прекрасно можна провести кожний вихідний день. Та чому-сь мало сюди приїздять юнаки та дівчата з наших міст і сіл. Прикро, що навіть з сусідніх районів — Петрівського, Устинівського, Новгородківського, Новопрязького тут рідко бувають відвідувачі.

Завдання райкомів, міськомів ЛКСМУ, первинних комсомольських організацій зробити так, щоб буденний вечір, кожний вихідний день був заповнений у молоді веселощами, спортом, цікавими розвагами.

25 червня свято юності — День рдянської молоді. Сьогодні уже треба подумати про те, як краще відсвяткувати цей радісний червневий день.

Вихідний день... Вмій використати, провести його так, щоб змістовно і весело відпочити. Пам'ятай, юний друже: твоє дозвілля — твоє багатство.

За особистий трудовий подарунок з'їзду партії — підтримують кіровоградці москвичів

Про почин москвичів — підготувати особистий подарунок наступному з'їздові партії заговорили і учні Новгородківського училища механізації сільського господарства.

— Жаль, поки що значних подарунків у нас не буде, — кажуть Андрій Губренко і Василь Гриша. — Але досконало оволодіти технікою, відмінно пройти курс навчання — ось це і є нашою відповіддю на заклик москвичів.

Зразок хлопці під керівництвом майстра виробничого навчання С. О. Григораша вчаться обробляти посіви соняшника.

На знімку: Василь ГРИША, Степан Олександрович ГРИГОРАШ (в центрі) і Андрій ГУБРЕНКО на міжрайдовому обробітку посівів соняшника.

Фото В. КОВАКА.

ДАРУНКИ МОЛОДИХ КОНСТРУКТОРІВ

МОЛОДІ конструктори спеціального конструкторського бюро стали зачинателями змагання інженерно-технічних працівників заводу за високу культуру виробництва, високу трудову дисципліну і продуктивність праці.

Конструкторські групи Я. Слуцкера, А. Веремєєва, С. Вінницького борються за звання комуністичних.

Схвалили молоді конструктори славний почин московських комсомольців і ділом відповіли на нього. Підвищене індивідуальне зобов'язання на честь XXII з'їзду КПРС взяли всі комсомольці СКБ. Виконання кожним особистого зобов'язання — вклад у наш спільний подарунок з'їздові, до дня відкриття якого ми зобов'язалися здійснити 10-місячний план по створенню нових машин.

Зокрема, буде створено сівалку для точного висівання насіння овочевих культур. Понад план конструктори зобов'язалися до 31 травня розробити конструкцію 8-рядної кукурудзяної сівалки.

В. ЛИТВИНЕНКО.
Завод «Червона зірка»

По півтори норми кожен

Другий квартал Знам'янське технічне училище № 2 тримає переможний Червоний прапор області серед шкіл та училищ професійно-технічної освіти. Та й серед кращих є кращі. Це — група № 10, в якій навчаються і працюють слюсарі по ремонту вагонів. При підведенні підсумків виконання виробничого плану тут завжди показники найвищі.

На честь XXII з'їзду КПРС учні взяли високі індивідуальні зобов'язання. Кожен дав слово виконувати змінні завдання не менш, як на 150 процентів. Свої слова молоді вагоноремонтники підкріплюють ділом. Іван Чиж, Олександр Спринсян, Йосип Молошак, Михайло Копаленко вже виконують змінні норми на 150 — 160 процентів.

І. КОВАЛЕНКО.

Поруч з батьками, у рідні колгоспи!

Звернення випускників середніх шкіл
Кіровоградського району до всіх десятикласників області

Дорогі друзі!

Наближається час, коли, вручивши атестати зрілості, школа відкриє перед нами двері у широкий світ. Вибрай дорогу найпочеснішу і ясну!

Десять років держава турботливо дбала про наші успіхи, слідувала за першими самостійними кроками, не шкодувала коштів на книги, навчальні кабінети, майстерні, розваги. Вона все робила для того, щоб через 10 років бачити нас освіченими, загартованими, готовими на будь-яке завдання народу.

Сьогодні прийшов час віддячити Батьківщині за її увагу і турботу. Життя кличе в перші ряди — на бойові рубежі семиріччя.

IX пленум ЦК ВЛКСМ, обговоривши рішення січневого Пленуму ЦК партії, оголосив ударною справою похід за «велику кукурудзу». Будемо ж вважати рішення партії і комсомолу своїм найпершим бойовим завданням. Рідні колгоспи, де ми вчилися і росли, чекають нас. Вирощувати високі врожаї кукурудзи і інших сільськогосподар-

ських культур, домагатися високої продуктивності тваринництва, підносити на ще вищий рівень сільське господарство — ось де потрібні наші дужі, працьовиті руки і завзяття.

Ми, учасники районного зльоту випускників середніх шкіл, зібрались разом з керівниками колгоспів і обговоривши звернення десятикласників Первозванівської середньої школи нашого району, підтримуємо їх ініціативу — по закінченні школи залишитись працювати в рідному колгоспі.

Шановні керівники колгоспів! Ми звертаємось до вас з проханням доручити нам відповідальні ділянки колгоспного виробництва, де б ми мали можливість повністю проявити свої здібності, знання і вміння, набуті в школі.

Юнаки і дівчата! Випускники середніх шкіл Кіровоградщини! Наслідуйте наш приклад — залишайтеся працювати в рідних колгоспах, де живуть і трудяться наші батьки й матері. Своєю самовідданою працею заслужимо право великого звання — будівника комунізму!

Листи з одного підприємства

2. ЮНІСТЬ

КОМСОМОЛЬСЬКА МОЯ

(З щоденника групкомсорга Тамари Духобор)

ДІВЧАТА знову обрали мене своїм комсоргом. Так що тепер я комсомольський вожак з двохлітнім стажем. А ось майстер я зовсім молодий — недавно призначили. Дома вже турбуються. Набрала, кажуть, стільки відповідальності на себе, а чи потягнеш? А хіба ж я сама тягнутому? Гуртом будемо працювати. Дівчата у нас дружні.

Зараз найголовніше — боротьба з браком. З конвейера нашої секції сходять вже цілком готова продукція, і тут дуже кидається у вічі, коли недоробили щось в інших секціях. Доводиться переробляти. На попередніх комсомольських зборах вирішили: зробити 30 переробок в неурочний час. Залишились усі після роботи, а потім ще й в кіно пішли.

СЬОГОДНІ видався дуже нелегкий день. Захворіла Света Товстенко, і всі по черзі працювали на її операції. Потім на чистці створився «завал». Наша «новенька» Люда Дідан, не встигає ще швидко чистити. Під кінець зміни всією бригадою взялись допомогти і вмиг виручили Люду, яка, було, розгубилася.

Що б там не було, а протягом зміни з конвейера зійшло 171 пальто. Норма, і не менше!

НАШ «політичний комментатор», Муса Вакленко, яка завжди в курсі найсвіжіших газетних новин, запропонувала політінформації проводити кожного понеділка, і щоб готували їх робітничі черзі. А то дехто з дівчат тільки вряди-годи у газету дивиться. Останній раз і на політнавчання чомусь було троє відсутніх. Довелося винести питання на групові комсомольські збори. Ну й дісталось там Людці Казарині, яка не прийшла на заняття тому, що саме праля в той день. Звинувачували леваче що не в міщанстві.

АЛЛІ Шевченко тепер важко вести культурний сектор. Вона збирається вступати до інституту — відвідує підготовчі курси.

І хор їй пропускати не можна — солістка. Ми вибрали на її місце Тому Дяченко. А поскільки Тома — заміжня і теж зайвого часу має небагато, то на допомогу їй ще й Майю Придатко. У цих піде справа: вчора так швидко розповсюдили всю взятую у 10-й крамничій літературу! Завжди на хороший фільм квитки дістануть. А оце запропонували культурний похід в обласний музей. І вірно, бо ж хіба ми все знаємо про своє місто, край?

Думаю, що обов'язково треба найближчим часом провести диспут про розуміння мистецтва, культури. Тому можна назвати, приміром, так: «Поговоримо відверто про культуру». Потрібно, щоб наша «новенька», Люда Дідан, виступила. Вона ж музичну школу відвідує. А крім того, ми їй збираємось дати рекомендацію в комсомол. Ось і треба послухати, щоб ще ближче пізнати людину.

ЗНОВУ обговорювали персональну справу Тамари Чередниченко. На цей раз вона себе вела зовсім по-іншому і, здається, розкалялася ширю. В усякому разі стала набагато скромнішою: без отих «стильних» кривлянь на танцях і розмов про різні «нільсів», яких зовуть попросту Миколами.

А може сколихнув заздрість у дівочій душі отой чарівний весняний шепіт верб над ставком, що зливається шовечора з шепотом закоханих? А потім ті заздрощі перейшли у серйозні роздуми, які розділяли подруги. І повернулася незабаром назад, у своє село.

І її розповіді про власну шикарну кімнату, про персидські килими в ній — така ж вигадка. Ми переконались в цьому, коли з Ольгою Масловою і Майєю Придатко за дорученням бригади ходили розмовляти з її матір'ю. Правда, розмова ця бігати не дала. Адже не хто інший, як сама мама втлумачила їй, що вбрання і зачіски дівчини — найголовніше в житті дівчини. Що ж, доведеться нам самотужки перевиговувати Тому. Дечого вже досягли: Тамара перестала чванитися своєю оригінальністю, визнала, що в роботі і навчанні відстала від інших. Наш наступний комсомольський диспут «Поговоримо про поведінку молодої людини в громадських місцях» теж дасть їй дещо зрозуміти.

ХОДИЛИ до своїх підшефних у 10-у школу. Мій четвертий «А», здається, по-справжньому зрадів моему приходу. Але зате мене не порадувало, що у декого з них з'явилась двійка. Я сказала, що сьогоднішні учні в майбутньому можуть стати бракоробами. І це дуже вплинуло на настрої бідних «двієчників».

ПРАЦЮВАЛИ на заводі на підв'язку по впорядкуванню проспекта імені Сталіна. І у себе, на фабричному подвір'ї, теж розбили квітники.

Тепер багато часу займають тренування. Ми ж з Жанною Розкопанською увійшли до складу міської команди гандболісток. У зональних змаганнях наша команда вийшла на друге місце.

Спортсмен на фабриці займається більше половини дівчат, але треба, щоб всі не обмежувались лише виробничою гімнастикою.

ТІЛЬКИ що повернулася з театру. Дивились з дівчатами «Іркутську історію». Враження — надзвичайне. Як люди бувають — сміливі, чесні, красні! І як хочеться бути схожими на них.

м. Кіровоград, швейна фабрика.

усіма роботами у моїй бригаді.

— Не підведу, — дала зборам своє комсомольське слово Надія.

— Не підведемо, — запевнили Надію члени ланки.

— А хіба можна підвести ланку, де така ланкова, — ширю жартували комсомольці-механізатори.

Відбувалися ці збори в нашому колгоспі раннього весню. Брала ланка зобов'язання 350 центнерів цукрових буряків і 60 центнерів кукурудзи одержати з кожного гектара.

Небагато, здається, часу минуло. А скільки щасливих турбот прийшло.

Заснулося спокійно лише тоді, коли перестав густий трактор на її стогектарній плантації, де з усім, що потрібне для росту цукристих, вкладалось добірне насіння.

То ж хай не ображаються недоспані весняні раки на дівчину, осінні — спасибі скажуть.

— Я вірю в Надію, — говорив бригадир.

Вірю і ми, дивлячись на ту енергію, з якою дівчина взялась до справи на своїй вісімнадцятій весні.

Галина БОРОВИК.
с. Лозоватка
Новопраського району.

Навчання позаду. Прошайте, лекції, семінари, молодіжні вечори! Школи, лікарні, заводи й колгоспи чекають молодих спеціалістів. Який край обрати для самостійної праці? «Ідемо на ціліну!» — вирішила група випускників Олександрійського педучилища.

На знімку: п'ятикурсники відділу підготовки вчителів праці, що їдуть працювати в Сіцилійський край (зліва направо) — Станіслав ЧЕРЕДНИЧЕНКО, Юрій КАП, Анатолій СКРИПНИК, Анатолій БОНДАРЦЬ, Леонід ШВЕЦЬ, Микола КОМПАНИЧЕНКО, Володимир ГУДЗЕНКО, Володимир ОРЛАН.

Фото В. ХОРУНЖОГО.

В школах області

КОМСОМОЛЬСЬКІ ВЕЧОРИ

ВЕСЕЛО і цікаво проводять своє дозвілля учні Новомиргородської спецшколи-інтернату. Традицією стали тут комсомольські вечори. Починаються вони здебільшого бесідами, які проводять вчителі та вихователі. Особливо великий успіх мали тематичні вечори «Праця робить людину красивою», «Бережи свій комсомольський квиток, як зіницю ока», «Шевченко — народний поет».

М. СУХОВ.

НАШІ ВРОЖАЇ БУДУТЬ ВИЩІ

ЗАДОВОГО до весняних робіт у виробничій бригаді Первозванівської середньої школи Кіровоградського району відбулися збори. На них був обговорений план роботи на літній період.

Учні вирішили зібрати врожаї всіх культур вищі, ніж у місцевому колгоспі, зокрема, кукурудзи — по 80 центнерів з гектара. Бригада вже удобріла свою ділянку, розкрила виноград, провела посадку молодого саду, зробила підживлення дерев.

Л. ТЕРНАВСЬКА,
учениця.

ЗАЦВІТУТЬ САДИ

У СЕЛІ Новознесенську Хмельницького району намічено збудувати нову школу. Учні восьмирічної школи вже прикрасили площу, де стоять нові будинки: посадили декоративні і фруктові дерева.

М. КОРИННИЙ,
вчитель.

ВЕСНО! Чарівна подружка юності! Як добре, що ти є в природі, як добре, що ти є в житті людському!

Ти своїм теплим подихом перетворюєш сніг у бурхливий струмочок, уквітчуєш землю, мов наречену, у білий цвіт і, пославши ясні, теплі промені сонця на землю, кидаєш виклик трударям: «Скоріше, скоріше на поле. Весну пролетіть — весени не матимете». І шле тобі літо за це низенький уклін, бо радує його шум важкого колосся і осінь тобі спасибі посилає, бо збирає тобою подаровані плоди.

Вриваєшся ти, весно, чарівною казкою і в життя людське, неповторне дитинство перетворюєш в бурхливу, неспокойну юність.

Один раз ти, весно, приходиш на рік. Один раз ти, юність, приходиш в життя. І, може, саме тому ми й шацуємо кожний твій день, підхоплюємо кожний твій важливий порив, щоб тоді, в золоту людську осінь, пригладжуючи сині скроні, можна було з радістю і гордістю почути вагоме, багатозначне: спасибі. І хоч трапляється так, що перший крок на цьому шляху буде невпевнений — не біда. Були б всі наступні непохиті.

ПРО ЖИТТЯ Надії мені не прийшлося розпитувати. Воно все переді мною, починаючи з того дня, коли світлооке несміливе дівча, тримаючи перед собою велику сумку, вперше переступило поріг нашої школи.

Вчилася, по-дитячому мріяла, допитувалася. Так непомітно, не виділяючись нічим особливим серед інших, і змріяла Надя за п'ятнадцять весен всі стежинки у рідному селі. А 1959 рік поздоровив дівчину з шістнадцятою весною, що принесла якесь таємне, незвичайне порівняння. Закінчував її школу, прощалася з дитинством. І перед нею стало одне: «Куди ж тепер? Як куди? В місто. — Тільки в місто», — здіймали галас дівочі мрії.

— Чому в місто, Надіє? Чого тобі неаистачає дома? — запитувала дівоча совість.

Ні! Тільки в місто. До побачення, рідне село!

— Ш. —

ПРИМІЩЕННЯ сільського клубу було переповнене. Відбувалися загальні збори. Надія стояла з по-

другами в стороні від інших. Світловолоса, ясноока, в блакитній хустині. Вона здавалася в гурті зовсім дитиною. Але тепер стояла серед односельчан як рівня з рівними, та й у клуб зайшла повноправною хозяйкою, а не гостею, як раніше було...

Гостею... Добре, що хоч Олександрія недалеко від села, приїжджала кожної суботи. Прибігала до клубу, розповідала про новини. Та чи не найбільше говори-

ла про моди, що так часто мінялись у місті. Розповідала, а сама прислухалася до кожної новини подруг, раділа їхнім успіхам. Ні, здається, то була не радість, а просто заздрість. Заздрість від того, що вони були завжди разом і в праці, і на відпочинку, чи може тому, що не міг злитися у веселій вечірній дівочій пісні і її, Надіїн, голос.

...Надія так заглибилась у спогади, що схаменувалась лише тоді, коли подруга смикнула за руку: «Слухай уважніше, он про тебе бригадир почав». Так. То було про неї. Про Надію Павливну Тарасенку. То їй доручали ось тут, на колгоспних зборах, очолити ланку в складі 40 колгоспниць. — Я вірю, це Надії по плечу, — продовжував бригадир Гаврило Гаврилович Федоренко. — Дівчина досі добре справлялася з

НАРИС

„МОЛОДЕЦЬ

У НАС БІБЛІОТЕКАРКА!“

СХОВАЛОСЯ за обрієм сонце. Фіолетові вечірні сутінки опустилися на землю. Закінчився день трудовий. Але трактористи Володимир Михайлик та Іван Березовський не поспішають додому. Вони повертають у бік сільської бібліотеки. Почули друзі, що в обласній газеті вміщено матеріал про роботу швидкісників Одеської області і вирішили докладніше познайомитися з статтями.

Завідувач бібліотекою Валентина Крецул знайшла потрібну газету, а коли хлопці збиралися вже йти, запропонувала їм взяти по книжці. Іван почав доводити, що часу не вистачає для читання.

— Було б тільки бажання, — заперечив Володимир, — а вільну годину навіть у напружений день завжди можна знайти.

З того часу хлопці частіше почали заходити в бібліотеку, стали її активними читачами.

Надлацька сільська бібліотека одна з кращих в районі. З кожним днем зростає її популярність серед колгоспників і механізаторів, учнів і сільської інтелігенції. Свою роботу Валентина розпочала з того, що навела порядок в обліку літератури, обладнала приміщення розміром невеликим, але змістовним книжковою виставкою, присвяченою

творчості Т. Шевченка, І. Франка, А. Чехова. Валентина підрахувала, що після організації виставки «50 років з дня смерті Л. М. Толстого» двадцять сім чоловік особливо зацікавилися творами видатного російського письменника.

Для кращого обслуговування читачів бібліотека організувала пересувки і пункти видачі в тракторних бригадах, лікарні, в бригадному клубі. З душою працюють на цих пунктах М. Заремба і О. Деркач. Вони регулярно кожного місяця обмінюють і поновлюють книжковий фонд своїх пересувок.

Колгоспники артіль, сільська інтелігенція, учні школи не тільки люблять читати книги, а й охоче беруть участь у їх обговоренні. В минулому році бібліотека провела 4 конференції, 9 літературних вечорів, 16 бібліографічних оглядів.

Часто буває Валентина й на тваринницьких фермах колгоспу. Крім газет і журналів, вона приносить тваринникам і твори літератури.

— Молодець у нас бібліотекарка, — говорять про неї тваринники.

Хороших успіхів бібліотекарка досягла, насамперед, за рахунок поліпшення роботи бібліотечної ради, яка працює за чітким планом і збирається не менше одного разу в квартал.

До її складу входять 7 чоловік: заступник бригадира тракторної бригади В. Баул, доярка В. Бондаренко, свинарка Н. Назаренко, бухгалтер колгоспу Г. Михайлик, секретар комсомольської організації А. Осмаков та інші.

Особливо подружили з книгою доярки артіль Г. Портян, Н. Бондаренко, В. Бондаренко. Кожна з них прочитала за останній час

більше 26 художніх, сільськогосподарських і науково-популярних творів.

... Коли ми збиралися уже йти, Валентина взяла з собою «Повість про справжню людину» Бориса Полєвого.

— По дорозі занесу старому Никифору. Ще вчора обіцяла до нього зайти.

А. ЯРОВИЙ,
Інструктор Новоархангельського райкому комсомолу.

Імена відважних ПОКИ ЩО НЕВІДОМІ

4 ВЕРЕСНЯ 1941 року трійка радянських бомбардувальників під прикриттям винищувачів поверталася на базу. Над Уманню один з бомбардувальників був підпалений німецькими зенітками. Екіпаж з п'яти чоловік розпочав вперту боротьбу з вогнем. Літак ішов по заданому курсу, але від своїх відстав. У районі с. Липняжки Добровеличківського району бойова машина знову була обстріляна. З кожної секундою вогонь все більше і більше охоплював її. Загорілися баки з паливом. Залишалось одне — стрибати з парашутами. Та зміг зробити це лише один з членів екіпажу. Палаючий літак впав у с. Мар'ївці.

Щоб врятувати льотчиків, жителі села поспішили до машини, але підійти вже було неможливо; вибухали патрони і снаряди, баки з паливом. Вибуховою хвилею викинуло з літака одного з членів екіпажу, відірвало йому ногу. Німецька санітарна машина, яка прибула з Добровеличківки, підбрала пораненого. Обгорілі трупи решти трьох льотчиків люди поховали тут же в Мар'ївці. Про долю полоненого, а також того, що вистрибнув з парашутом, нічого невідомо.

Свято зберігають колгоспники пам'ять про загиблих радянських воїнів. Кожного року в день Перемоги над фашистською Німеччиною піонери і дорослі кладуть вінки на їх могили. А цього року останки відважних льотчиків були перенесені в братську могилу в парку с. Добровеличківки. Всі жителі Мар'ївки проводжали героїв в останню путь.

Хто вони, ці льотчики? Питання і досі не з'ясоване. Нічого не залишилось біля них, ніяких документів. Відомо лише, що командиром екіпажу був капітан. Невже не можна нічого вяснити? Адже двоє залишилися живими. Можливо, вони прочитають цю замітку, відгукнуться? Хотілось би повідомити батькам, де поховані їх сини, дати знати жінкам, дітям героїв, які віддали життя за Батьківщину.

В. КОПЕЙКІН,
юноша.

Для тих, хто в полі

КОМСОМОЛЬЦІ та молоді колгоспу імені Свердлова Бобринського району з участю місцевої

інтелігенції створили агіткульбригаду, до складу якої ввійшли вчителька В. Бісан, свинарки Р. Хилько, К. Лисогор, причіплювач В. Бобко та інші. Самодіяльні митці вже виступили з концертами у трудівників першої та четвертої бригад артілі, а також в колгоспі імені Орджонікідзе і радгоспах «Червона зірка», імені Розі Люксембург.

Н. КОВАЛЬ,
секретар комсомольської організації колгоспу імені Свердлова, керівник агіткульбригади.

Тамара Запорожець — робітниця кіровоградського заводу обробки гібридного і сортового насіння кукурудзи. Почавши свій трудовий шлях у 1957 році з різноробочою, вона зараз працює оператором у сушильному цеху. Тамара бере активну участь і в громадському житті підприємства: редагує сатиричну газету «Комсомольська молотилка», активний розповсюджувач літератури.
На знімку: Тамара ЗАПОРОЖЕЦЬ.
Фото М. САВКУНОВА.

ЗА РІК ПІСЛЯ ШКОЛИ

Найбільше подобається Ларисі Семенченко, коли у них в апаратному цеху вишикуються у довгі ряди готові до відправки регулятори, блоки вантажних ліфтів, пульти управління. Іноді дівчині просто не віриться, що цю складну апаратуру робила вона і недавні її однокласники — Володимир Цюня, Світлана Лазарева.

Ще школярами подружились вони з Олександрійським електромеханічним заводом: проходили тут виробничу практику. Хороші спеціалісти — О. Ф. Кивак та М. І. Тюха були їх трудовими вчителями. І ось вже скоро рік минає, як учні працюють з ними пліч-о-пліч. І працюють вміло, спритно, швидко. Цю трійку шкільних друзів тепер називають в числі кращих робітників цеху. А Лариса недавно стала бригадиром маркірувальниць, наймолодшим бригадиром на заводі.

Не облишили друзі свою мрію про вищу технічну освіту, яку плекали ще в школі. Зараз вони навчаються на підготовчих курсах, а незабаром вступатимуть на загальнотехнічний факультет Полтавського інституту інженерів сільськогосподарського будівництва. Збудеться мрія цих наполегливих комсомольців, що не витрачають марно дорогих років своєї юності.

Г. ТИМОНЮК,
робітниця.

Мамо, я шукаю тебе!

В цьому році 15 вересня мені минає 17 років. Незабаром, як кажуть, — у люди. Будуть нові товариші, друзі. Є вони у мене і у Воїнівському дитячому будинку.

ку, де я зараз перебуваю. Тільки знаю я, десь може, так само часто згадуючи про мене, живе моя матір. Коли, при яких обставинах загубили ми одна одну, мені невідомо. Про одне я лише дізналася останнім часом. Коли мені не було і року, мене здали у Кіровоградський будинок грудних дітей. Потім я виховувалася у Бобринському, Новогеоргіївському і Ясиноватському дитячих будинках.

Я дуже прошу відгукнутися тих, хто якимось чином знає мою матір чи родичів. Без міри буду вам вдячна.

Валентина Володимирівна ЧУГАЙ.

Якби і вчителі ДОПОМОГАЛИ

Добра слава йде в Голованівському районі про бригадний клуб колгоспу імені Чкалова.

Тільки за останній час у цьому закладі культурні силами драмгуртківців здійснено постановки двох нових вистав «Мартин Боруля» та «По комсомольській лінії», відбулось багато концертів і різних вечорів. Великим успіхом користуються у глядачів виступи санітарки медичного пункту Н. Тої, молодих колгоспників В. Нагернюка, В. Левковської, В. Кереева та інших.

— Культурно-масову роботу, — каже завідувач клубом А. Покрова, — можна було б значно поповнити, якби вчителі місцевої восьмирічної школи допомагали нам в організації і проведенні лекцій, тематичних вечорів тощо.

Л. ПОЛИЩУК.

Одні прикрашають...

ЖИТЕЛІ обласного центра з настанням весни прикрашають сквери і парки. Одні прикрашають, а інші...

В погожий весняний день по вулиці Карла Маркса рухається трактор «Беларусь», а з його коліс в усі боки відлітає багнюка. Це тракторист Микола Шкрябін з будуправління № 528 вїхав у рейс, не переривши, в якому стані знаходиться машина.

Літературний куточок

ВІРШІ

«Чудова у нас молодь. Не для того, щоб тільки похвалитися, а зі справжнім завзяттям, охоче працюють юні у нашій Іванівській артіль імені Леніна, складаючи основну бойову силу колективів ферм, механізованих бригад і ланок. Добре і відпочивають юнаки та дівчата. Кожен, хто вважає себе молодим, є обов'язково учасником гуртків художньої самодіяльності. Хай же будуть ці рядки віршів сердечним привітом нашій молоді!»

Так пише у своєму листі Анатолій Ворфлік. Він два роки тому закінчив десятирічку і разом з іншими друзями залишився трудитись у селі Іванівці Новогеоргіївського району. Працює він чабаном в артіль імені Леніна. Любить роботу, пишається своїми друзями, милується неозорими колгоспними нивами. Можливо, оця любов і надихнула Анатолія Ворфліка на поетичні рядки. І хоч ще не дуже досконалі виходять у нього вірші, але відчувається в них теплота, ширість і простота.

Пропонуємо читачам два вірші Анатолія Ворфліка.

Весна комсомольська

Ясна, усміхнена і гомінлива,
Ранково-свіжа, юна і жива
Весна ступає по родючих нивах
І першу зелень сонцем напува.
І вже радіють хлопці-трактористи,
Готові в поле вийти кожному мить.

Вони ж то певні: вродить качаниста,
Рясним врожаєм в полі зашумить.
В гарячій серці спалахнув неспокій,
Великий світ здається вже тісним. —
Заснівають дівчата ясноюкі
Про юність комсомольської весни.

Анатолія ВОРФЛІКА

Незабутнє

Весняно тріпочеться зелень,
Як друзів, нас ранок стріча...
Дівчатко, маленьке й веселе
Із бантиком синім в косах!
Повір: не забути ніколи
(Цей спомин завжди ожива),
Коли нам дорога до школи
Такою близькою була,
Там — наші п'ятірки і двійки...
Тоді — атестат навесні...
Ті роки минули, а тільки
Вони незабутні мені.
У нашому класі ясному
Учитель вже інших навча,
І щось таке близьке,
Знайоме
Лишилось в ласкавих очах...
І дівчинка-крихітка в школу
Щоранку спішить, як завжди...
А я на широкому полі
У праці лишаю сліди.

МІНІАТЮРИ

ПЛАН ВІДОМИЙ

В наших клубі план роботи всім відомий вже давно: Щонеділі й суботи то кіно, то доміно.
В. СТЕПАНОВ.
с. Плетеній Ташлик Маловисківського району.

ТІЛЬКИ В ТАТАІ

Син хвалявся скрізь завзято:
— Я удався тільки в татаї — А у маму?
— Ні-ні-ні! —
(Та працює день при дні).
В. ДАНУЦА.
м. Мала Виска.
«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
21 травня 1961 р., 3 стор.

У Комітеті державної безпеки і прокуратурі Союзу РСР

Комітетом державної безпеки при Раді Міністрів СРСР арештовані і притягнуті до кримінальної відповідальності за порушення правил про валютні операції і спекуляцію валютними цінностями у великих розмірах Рокотов Я. Т., Файбишенко В. П., Едліс Н. І., Попов С. К., Лагун І. І., Паписмедов Я. О., Паписмедов Ш. О., Паписмедов І. М. і Ризванова М. Л.

Матеріалами попереднього слідства встановлено, що вказані особи, порушуючи правила про валютні операції, з метою наживи систематично скуповували у великих розмірах у іноземців і окремих радянських громадян у Москві та інших містах СРСР іноземну валюту і золоті монети, а потім перепродавали їх по спекулятивних цінах.

При обшуку у них ви-

лучено золотих монет загальною вагою більш як 12 кілограмів, велику кількість іноземної валюти, радянських грошей та інших цінностей. Як встановлено слідством, ці злочинці скупили і перепродали іноземної валюти і золотих монет загальною вагою більш як на двадцять мільйонів карбованців (у старих грошах).

Притягнуті до кримінальної відповідальності особи тривалий період часу не займалися суспільно корисною працею, вели паразитичний спосіб життя, робили розкладаючий вплив на окремих нестійких громадян і, вступаючи в злочинні зв'язки з іноземцями, принижували гідність радянських людей.

Слідство у справі закінчено, обвинувальний висновок затверджений генеральним прокурором СРСР, і справу передано на розгляд суду.

Фейлетон

ВИ ПИТАЄТЕ, де це я останнім часом пропавав? Соромно й признатися. Авжеж, не на курорті. Чи помоглося? Та... кому як. Одне мене мучить, аж за

серце шипає. Відсидів, значить, п'ятнадцять днів, приходжу в цех, і хоч би що. Коли б хто запитав, чому і як все трапилось, як себе почував? Навіть комсорг наш Вітька Заціпило, і той словом не обмовився. А за п'ятнадцять днів я думав-перудмавав... Та вже краще було б, якби викликали в комітет, або на зборах пробрали...

Один тільки Митько Гарячий, мій змішник, коли я з'явився, сплюнув спересердя і сказав:

— Ех ти, Макуха, нащо за макуха!..

Ну, що ж, я не в обиді на нього. Вінен. Ніколи зі мною подібного не траплялося. Значить, м'якушка характером, не встояв: спокусив «змії зелений». А хіба я вінен?

Це деякі торговельні начальники, щоб їм нелегко гикнулося, повідкривали до гібелі отих торговельних точок і обов'язково устаткували їх симпатичними симпатичними резервуарми-грушами. Ідеш, дивишся: «Вино виноградне 45 коп. склянка», «Портвейн червоний», «Портвейн рожевий»...

А воно сьє, переливається веселою і тут аж ніяк уже очей не одірвеш, не отупишся. Хотів, було, проминути, та шось під бік штрик-штрик. Так і тягне поласувати.

Словом, зачепився я біля ларка магазину № 88, що на розі вулиць Леніна і Тетраальної. Випив двісті. Іду. Дивлюсь: біля ресторану «Центральний» новенький кіоск стоїть, безіменний, не встигли ще й вівіскі почепити. А двоє уже

тримають повненькі стакани. І з них бризки так і стрибають. Зробив тимчасову зупинку.

З ресторану музика лине, а на душі вже веселенько, наприсядки пішов би. Ні разу ще не був у ресторані. А що як заглянути?

І заглянув, та ще й які! Тільки вийшов — ідальня № 6 сигналізує неоновими літерами. Ну, тут простіше.

Сповідь Грицька Манухи

З отого, мабуть, бездонного резервуарника ласкава касирка раз у раз підить у склянки вино. За столиками голосно гомонять, кулаками розмахують любителі хмелю. Видно, що їм не вперше. Бо навіть не поглядають на всі боки, коли з кишень дістають «Москов-

ні!». Подивився я на цей полум'яний заклик, і до того мені соромно стало, що аж не витримав. Спорожнив дві склянки вина та й залишив ідальню.

Тільки вийшов — поруч «Води-морозиво». О, на решті, холодненьким спрагу вгамую!

матній». Здається, що й у ідальні № 4 потягнув...

Ну, а опісля і мене потягнули. До ранку протверзувався. Прокинувся від чіхось поглядів. Відкрив очі, а наді мною нависло біля десятка червоних носів.

— Ти диви, — каже один з власників такого носа. — Якийсь новенький. Тобі чого тут потрібно?

— Та ще й постійне ліжко Данила Стратоновича зайняв. Он незабаром принесуть його, куди тоді покладемо?

— Друже, — звернувся до мене інший. — Коли випустять тебе (ми тут постійно прописані), піди, дорогий, до завідувачого мисьторгу тов. Гришина, як батькові рідному, вклонися йому від нашого імені в ніжки, подякуй за велику турботу про нас, п'яничок. Це ж він, благодійничок наш, дозволив на вулиці Леніна аж у восьми точках торгувати від світання до смеркання вином на розливі.

Раніш, бувало, поки знайдеш де випити, все місто з висунутим язиком оббігаєш. Та й то кожного разу озирайся на всі боки: хоч би мільйонер не побачив. А тепер пий, гуляй на скільки грошей вистачить. Ні, що не кажіть, а тов. Гришин — молодець! Так і передай йому: від усіх п'яниць Кіровограда, від досвідчених майстрів цієї справи і зелених початківців, прийміть велике спасибі.

Записав Дмитро ЧЕРЕВИК.

Біля прилавка — черга. Стаю.

— Мені морозива, — звертаюся до усміненої блондинки.

А сусіда смиче за лікоть: — Дивак, тут зроду-віку морозива не бувало. То тільки написано.

За компанією і я перехилив два по двісті вермуту та й подався геть...

Далі свої мандри смутно уявляю. Пам'ятаю, був у буфеті готелю «Україна» (вхід туди всім пиякам вільний).

Потім опинився в «Авто-

ську». Порожній посуд — під столики, в куточок. П'ють людонок та посміхаються, на плакат скося позирають. А на ньому напис: «Товариші! Боротьба з пияцтвом — це боротьба із злочинністю. Заклеїмо ганьбою п'яниць і хулігань!»

Суддя вислухав кожного Комуняра

Після того, як в нашій газеті від 22 березня ц. р. було надруковано матеріал «А мати чекає листів», редакція одержала багато листів від своїх читачів. Вони широко обурюються ставленням Валентини Вороненко до своєї матері.

«Нам дуже прикро, що у наш чудовий час є ще люди з черстою душею, які можуть так холодно ставитись до найдорожчої людини — матері», — пишуть учні Кіровоградського технікуму механізації Іван Зінченко та Валентин Підгаєцький.

Секретар комсомольської організації Петрівської райлікарні Валентина Дейнега повідомила, що В. Вороненко працює у них, і її поведінка обговорювалась на відкритих комсомольських зборах. Відверта і серйозна розмова з товаришами дала наслідки. На другий же день після зборів, В. Вороненко вперше за два роки відвідала матір.

Одержали ми листа і від Галини Афанасьевої, автора листа «А мати чекає листів». Вона пише, що Т. І. Вороненко тепер одержує від Валентини листи. Мати висловлює свою влчність комсомольцям Петрівської райлікарні та редакції газети «Молодий комуняра».

потім споруджувались землянки і інше.

...73-річний О. Еріксон (м. Ескільтуна, Швеція) не спить вже понад 40 років. У 1919 році, під час світової епідемії грипу, він захворів і після тяжкої кризи перестав спати. Він лягає в ліжко тільки для того, щоб лежати, дивлячись у стелю, прислухаючись до звуків ночі. Снотворне йому не допомагає. Почуває він себе добре. Для нормальної людини безсоння страшніше за голод. Людина може не їсти понад місяць і лишитись живою. Від безсоння вона загине значно раніше.

КАЖУТЬ, ЩО ЦЕ БУЛО ТАК

Англійський генерал Таунсенд міг зусиллями волі припинити биття свого серця. Генерал помер через 8 днів після того, як стримував биття серця протягом півгодини.

Багатий американець Ллойд Фреверт вирішив поклати свою дружину і тринадцятирічного сина на літаку. На висоті 650 метрів він раптом помер від

АНАГРАМА

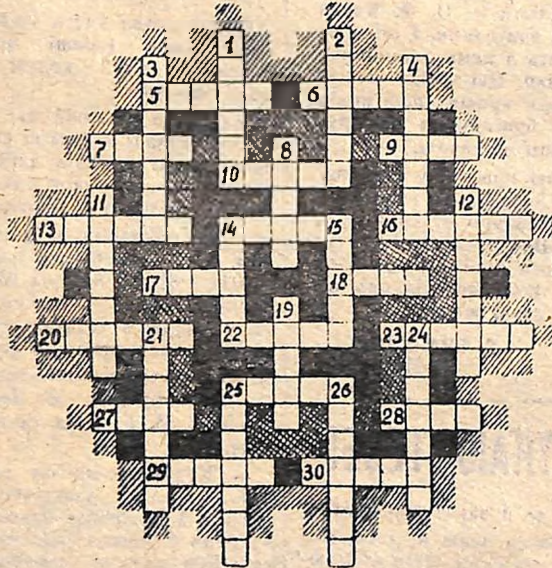
Зі мною борються усяди. Всі працюють чесні люди. В ділах великих і найменших Я ворог якості найперший. А тільки букви поміняеш — Мене у морі уїп'ямаєш.

ЗАГАДКИ

1. Мене у кожному домі знають, Щодня і з радістю чекають. Хоча й німа, проте, я вчасно Про все на світі скажу ясно.

2. Ти від мене не втечеш, Не наступиш, не візьмеш, Не догониш — куди там! — Хоч створив мене ти сам.

КРОСВОРД

ПО ВЕРТИКАЛІ. 1. Морська тварина. 2. Гірська порода. 3. Картина Грекова. 4. Система виявлення повітряних цілей. 8. Запальність, сильне захоплення. 11. Миський транспорт. 12. Найвищий гірський масив світу. 14. Лабораторний посуд. 15. Найбільша ріка Франції. 18. Надмоторна частина автомашини. 21. Артист цирку. 24. Опера Г. Майбороди. 25. Лікар по очних хворобах. 26. Фруктове дерево.

ПО ГОРИЗОНТАЛІ. 5. Сорт яблук. 6. Стародавнє збраряддя для розбивки зораної землі. 7. Країна Азії. 9. Притока Волги. 10. Чоловіче ім'я. 13. Командир партизанського з'єднання на Україні під час Великої Вітчизняної війни. 14. Дорогоцінний камінь. 16. Шлях руху планети. 17. Хижий птах. 18. Ріка в Якутії. 20. Птах сім'ї теревихів. 22. Наступ. 23. Столиця Куби. 25. Болотна рослина. 27. Хімічний елемент. 28. Перелік страв. 29. Морський хижак. 30. Гумореска Остапа Вишні.

Склали читачі нашої газети О. ДЬОМІН І Л. ЛУК'ЯНОВА, м. Кіровоград.

Буває й таке...

В жіночому гуртожитку № 4 обласного будівельного управління № 1 висить дошка з правилами для мешканців гуртожитку. Ось одне з них: «Уборка після їди тумбочок і коєк возлагается на дежурного...»

До речі запитати у того, хто оформляв ці правила чи багато він бачив об'їдків з отих «смачних» тумбочок і ліжок?

І. НАЗАРАТІЙ.

Де сьогодні відпочити

С 10-ї години ранку в районі села Заводовки любителі спорту побачать цікаві республіканські змагання мотоциклістів. В змаганнях беруть участь майстри спорту СРСР та члени збірної команди Радянського Союзу.

Любителі футболу, не забувайте, що сьогодні о 4-ї годині дня, відбудеться календарна гра на першості СРСР серед команд класу «Б» між кіровоградською «Зіркою» та житомирською командою «Полісся». Для тих, хто любить проводити свій відпочинок в квіто, багатий і різноманітний репертуар. Сьогодні в кінотеатрі імені Держинського «Генерал дела Ровера», у «Сиващі» — «Мовчазна зірка», на дитячому майданчику — «Будніок з мезоніом», у кінотеатрі «Мир» — «Останні залпи», в «Хроніці» — «Годинник зупинився о півночі».

Гадємо, що більшість з вас прийдуть сьогодні в міський парк ім. Леніна прослухати лекцію «Кубинський народ, народ-трудівник, народ-воїн». Увечері в приміщенні обласної філармонії відбудеться естрадний концерт заповідної філармонії «Добрий вечір».

Редактор П. МАРЧЕНКО.

Чи знаєте ви, що

...космічна ракета, запущена на Марс, повинна знятися з Землі з швидкістю 11,59 кілометра за секунду, до Юпітера з швидкістю 14,24 км/сек., до Сатурна — з швидкістю 15,21 км/сек.

...драконове дерево, яке росте на Канарських островах, доживає до 5—6 тисяч років. Стовбур його товстий, гіллястий, до 20 метрів заввишки, 12—14 метрів в діаметрі. З надрізів кори добувається смола, яку місцеве населення застосовує для балзамування трупів.

...найпростіші типи житла люди будували ще в епоху первісного ладу. Як показують археологічні розкопки, під житло людина використовувала печери,